

# За кукления театър

Рагослав Лазич

Светът на кукления театър и неговата режисура представляват визуално изкуство, сценична поезия и музика.

Кукленият театър е изкуство на тоталния театър. Сценичните кукли изразяват света на играта, духа на облика, тайнствената анимация на предмета, картината и звука.

Кукленият спектакъл е езикът на знаците на сцената. Кукларството е театър на краткостта, лапидарната мечта, лаконичната изразителност.

Кукленият театър е елиптически театър, сведен до есенцията чрез режисурата кукленото изкуство претворява мъртвата природа в анимирано дело на живото сценично творчество.

Режисурата и анимацията са същината на кукления театър като изкуство. Същината на кукления театър ни насочва към въпросите за съществуването, за произхода на изкуството и на света. Зад въпросите за привидната игра на куклите се крият тайнствени и неизказани отговори на сложните знаци на анимацията и живота въобще.

Да се анимират (оживяват) кукли означава да сътворяваш специфичния свят на кукления театър.

Аниматорът разгадава живота на куклата благодарение на режисьора, който е демуург на кукления театър.

Говорейки за свръхмарионетката, Гордън Крейг, един от най-големите реформатори в европейската режисура на XX век, е мислил за идеалния актьор, което ще рече – за идеалния човек, който може да сътвори всичко на сцената.

Куклата може всичко, което прави и живият актьор на сцената, но тя може и повече от това: куклата е в състояние да направи и онова, което човекът не може: да лети, да пада на главата си, да се рее, да се разпада и сглобява пред нашите очи, тя може да играе на топка със собствената си глава... Куклата може всичко.

Кукленото изкуство в системата на театъра и на общата култура е основа на целокупната театрална култура на всички народи и всички цивилизации, през времето и пространството на човешкия свят.



От сръбски Славчо Маленов